

## Младите мъже не поставят условия, всеотдайни са...

*Пише ви жена на 47 г., с нормално семейство и две пораснали деца. Преди няколко години, забележете - без да искам, но се случи, си намерих любовник и разбрах какво е да си желана, търсена, обичана. Попаднах на мъж, който мислеше първо за моето удоволствие в леглото, а после за себе си. Само че той много ме обичаше и искаше да се разведе, за да заживее с него. Аз обаче държах на семейството си и с любовника се разделихме. След година-две в мен се влюби друг, доста по-млад мъж. И тогава това, което чувствах с първия, се увеличи стократно. Сега съм само с него и съм много щастлива, може би, защото той не ми поставя условия, а просто е всеотдаен в леглото. И без това със съпруга ми отдавна не се любим. Приятелки и колежки ми споделят същото - че младите мъже не поставят условия, те искат просто секс и нищо друго. За сметка на това мислят първо за жената до себе си и после за тях си. Така ли е, д-р Вrabчев, и защо?*

Вероника

Здравейте,

Преди да отговоря на въпроса, моля Ви за едно мое лирично отклонение. Ще видите, че ще има полза от него. И така, ето го.

Представете си: Една теменужена вечер в София. Една вечер в оперетата. А там всички билети отдавна са продадени. А има и правостоящи. Само че никой не се чувства неудобно. А ако паметта ми не ме лъже – дамата-диригент Росица Баталова дирижира оркестъра в една много чувствена музика. Всички от публиката са със затаен дъх. Музиката не е само чувствена, тя е магическа. Чардаш. Унгарска, но с много жизнен темперамент. Направо казано - френетична. И възпява чувствената любов. Онази, която възниква съвсем спонтанно, ей така от самосебе си. И се възприема съвсем чувствено и без никакви задръжки. Унгарска, но с цигански привкус. Чардаш. И на сцената - магия. Пеят и танцуват двамата чародеи на този танц и на тази музика.

Сигурен съм, че тези от моето поколение веднага ще се сетят. Видин Даскалов и Лиляна Кисьова. Ама наистина чародеи. И с тяхното изпълнение всички сякаш забравят всичко. Проблеми, несгоди, мъка, тъга или задължения. И се чувстват като унгарски цигани. Готови в пустата на живота си да правят само едно - безумието на чувствената любов. Тази, в която няма никакъв разумен смисъл, а има само страст! И аз никога, докато съм жив - не ще забравя припева на този чардаш. Чуйте го: „Ах..., майко, майчице... добре ми е така. Пуси пари защо сте ми вий сега? Кой знай - животът може утре да спре?! За това - днес живей добре!” Има и още, но да спрем дотук.

Е сега, какво? Какво е нашият живот? От едната му страна стремежът ни за просперитет и за някаква фантазмагорична вечност. А в него влизат престижно образование, професия, икономически ползи, социална значимост, и най-вече едно добро, стабилно семейство. И в него, в това семейство, да се родят децата ни - рожба на любовта ни. А от друга - вечно да търсим страстта в онази безкрайна унгарска пуста. И то забележете - на първичната ни страст. На циганската ни страст у нас. Казвам това и веднага подчертавам - с най-добри чувства съм към циганската раса и етнос, защото у всеки у нас има поне и по две-три капки циганска кръв. Точно тази, която ни кара цял живот да търсим страстта. За да можем, разбира се да я удовлетворим. И защо ли тогава се чувстваме много по-щастливи? Въпреки от постигането на онези социални фантазмагории!?

Както се казва, от съдбата си човек не може да избяга. Моля, да ми прости Господ, но бих добавил - от себе си човек не може да избяга. От вечния си копнеж към тази пуста на безумната страст и чувства. Била то унгарска, била то циганска, била то българска. Една е - страстта към емоцията. Емоцията, че си желан или желана. Това е! Тази емоция, само тя носи удовлетворението в нас, нищо друго. Другото, то си е само самозалъгване. Това е! Чардаш!

Е, госпожо! Сега Вие какво ще кажете? Без да искам, засегнах онова, от което ви боли. От което не сте спокойна. И от което не спите спокойно. Защото от една страна сте патриархално настроена, държите на семейството си. Нали не лъжа? Имате всичко в това семейство. И съпруг и дечица. Наричате го нормално семейство. Но аз лично не съм съгласен с вас тук. Защото в това ужким нормално семейство отдавана си е отишла хайде да не казваме любовта, а обичта. По-точно - приятелството. А какво да кажем за страстта. Тя, пък хич я няма. А защо? Това вече е тема за друг разговор.

Не, в никакъв случай нямам и капка упрек към Вас заедето сте потърсили страстта другаде. Но според мен - това вече хич не е нормално семейство. Хайде да не бъркаме понятията . Това е много съществено. Защо ли? Ами веднага пък си спомням една народна песен от западния край на България, който кой знае защо някой наричат толкова упорито Македония. Ето една строфа от нея: „Блазе му този, когото ляга с верно либе... Той цял живот щастлив ще е до гроба...” И така нататък. Това го казвам, защото тук при Вас, я няма онази дума, която прави двама съпрузи щастливи цял живот. Думата - ЗАЕДНО.

И така - Вие търсите страстта другаде, извън семейството си. Казах вече, че няма никакъв упрек към Вас.

Моето мото е: всеки сам определя себе си и начина си на живот, и никой няма правото да му се бърка. Камо ли да го съди, за това като как го живее този свой живот.

Но аз лично намирам в писмото Ви до мен една тревога. Една лична Ваша тревога за бъдещето на Вашия интимен живот. Намерили сте начинът да постигате страстта в интимния си живот. И то с млади мъже, които не искат нещо. Според Вас, защо ли? Ами не ги засягат личните Ви проблеми. Те са си ваши. Тях ги интересува дали сте щастлива в обятията им. Дали си получавате оргазма си и толкоз. Значи, свършили са си работата. Чардаш и толкоз! Останалото, което касае Вас, тях не ги касае. Чардаш в

легло. Но само там. Е, вярно, че първият Ви по-млад любовник е поискал да се разведете и да останете да живеете с него. Но под каква форма? Брак, или само временно на семейни начала. Ето, от тук тръгва тревогата ви за вашето бъдеще. Това докога? Защото - казано е всички се боим от времето! Ами после? После дали с козметични операции и с нови тоалети?

После, само с това няма да стане. После - ща са нужни и така наречените финикийски знаци! И младите мъже пак няма да искат нищо от Вас самата. Само тези финикийски знаци.

Ама чакайте, този филм не сме ли го вече гледали? Точно така, при мъжете - след 45 години. И там е същото. Отначалото младите котенца уж не искат нищо от татенцето, само секс! А после? После някои от татенцата си скубят косите... Ако ги имат. Други се развеждат и се женят образно казано за дъщерите или внучките си. И още по-после...!Ама то е смешно, ще кажете Вие госпожо. Не знам. Знам само, че страстта не знае граници, възраст, норми, правила и закони. Тя е като пустата. Необятна. И тръгне ли веднъж, качена на един унгарски жребец - спиране няма. Чардаш! Защото, както пее Богдана Карадочева "Самотен ловец е сърцето"!

{youtube}jG\_mVep6ZTo{/youtube}